

V spätnom zrkadle...

K tomu, aby človek dokázal ísť cieľavedome dopredu, potrebuje sa pozrieť dozadu, okolo seba...potrebuje čosi ako spätné zrkadlo na riadenú a usmerňovanú sebareflexiu. Ak to nedokáže, tak bude prešľapovať na mieste a stáť s vedomím, že padol do pasce zbabelosti alebo sebaľútosti...

Jedným z postojov človeka ako verejného činiteľa ako sa najviac nachodiť na mieste a stať sa aj brzdou pre svoje okolie je obyčajný prospechársky populizmus..., ktorý jasne vychádza z koryta a smeruje k válovu, nech je obecný, či parlamentný.

Najlepšou cestou pre občianske peklo, je nechať si ho vydláždíť populizmom a sľubmi kandidátov a po zvolení, najmä teda minimálne nezvyšovaním daní a poplatkov... s cieľom nie pomôcť rozvoju obce a zvyšovaním kvality života, ale za každú cenu sa udržať pri koryte...

Pritom všetkým, ktorí sa nestravujú senom musí byť viac ako jasné, že nielen na udržanie, ale najmä na rast životnej úrovne v obci, je nevyhnutný nárast a zvyšovanie zdrojov, teda príjmov a súčasne aj výdavkov. Obec žije okrem iného najmä z podielových daní od štátu a súčasne z príjmov obecných daní a poplatkov (dane z nehnuteľnosti, poplatky za odpady a psov).

Všetkým musí byť jasné v akom „zanedbanom“ ekonomickom i mentálnom stave sa nachádzala obec ešte pred viac ako rokom. Príčin je a bolo mnoho... Okrem iného to mohlo byť aj populizmom...

Obec mala v plánoch rozpočtu naplánované príjmy v klesajúcej tendencii do roku 2018 a to na úroveň z cca 235 tis eur na rok 2014 na 208 tis eur v horizonte 2018, teda defenzívny rozpočet, ktorým nie je možné kryť základné funkcie obce pre občanov a nie to ju ešte udržiavať v ažurite alebo dokonca rozvíjať?! Ale obec potrebuje rozvoj, nárast počtu obyvateľov, oživovať a rozvíjať školstvo, kultúru, šport, žiť svoj progresívny občiansky život a udržiavať a rozmnožovať majetok a technické vybavenie! A k tomu potrebuje takú „maličkosť“ ako sú peniaze, pracovnú a finančnú disciplínu, plán rozvoja, najmä zdravý rozpočet a aktívny kontrolný mechanizmus... Ak sa vo voľbách občania rozhodli pre zmeny vo vedení obce, asi vedeli prečo... Asi, teda jasne vedeli, že obec sa v hospodárení, rozvoji, morálke, mentalite...rúti do záhuby.

Populizmus a iné manažérske nemravnosti v obecnej klíme dostali stopku. Nastúpila pracovitnosť, disciplína, transparentnosť v hospodárení a informovanosti, poriadok sa dostal do účtovníctva, kontroly a hospodárenia, zastavil sa ekonomický a mentálny prepad...Ľudia ožili a dostali chuť na to, že obec im pomáha a slúži, síce skromne, ale predsa. A pochopili, že sa vytvára dobrý vzťah medzi úradom a potrebami občanov. Pritom sa dejú iba potrebné a samozrejme veci a kroky, na ktoré majú občania morálne, existenčné a ľudské právo!

Samozrejme z okolia určitých ľudí i poslancov padli a padajú ataky, podrazy..., dá sa to pochopiť ako reakcia na to, že im „bobo zobral cici“, ale nedá sa to pochopiť, ak sa trest za úspech a prospešnú prácu pre občanov nakoniec prenáša na občanov a práve im sa sabotujú životné kvality. Otázky smerujúce k tomu, že načo sú v obci stretnutia s jubilantmi, dôchodcami a ženami, privítanie detí do života a sobáše, prípadne oslavy a stretnutia k významným výročiam, evokujú u každého rozumného tvora absurditu typu, tak to už nepochovávajme ani zomrelých...?!

Kde sú však ostatné veci ako osvetlenie, chodníky, lavičky, koše, opravené cesty, funkčná škola, fungujúci úrad so službami pre občanov, úcta k histórii obce, pieta k popraveným obyvateľom...?!

Kde boli a kde sú potom parametre pre slušnú obec, pre obec, ktorá má čo ponúknuť i zabezpečiť partnerom, hosťom, návštevičkám a najmä občanom?! Je obec na tom tak dobre, že má znižovať rozpočtové príjmy a výdavky?! Je obec tak dobre a či zle na tom, že už môže „kašľať“ na občanov?! Hľadáme odpovede... nájdeme ich v tom, že potrebujeme prehľadnosť a informovanosť o dianí v obci, na úrade..., že potrebujeme kvalitný rozpočet, krízový manažment v obci, zodpovednosť starostu a poslancov, že potrebujeme účasť občanov na zasadnutiach zastupiteľstva... ale nepotrebujeme populizmus, závisť, nenávisť!

Áno zvyšovali sa dane a poplatky už dvakrát po sebe, čo bolo a je nevyhnutné pre zastavenie ekonomického a morálne – mentálneho úpadku v obci, na ozdravenie financií, na naštartovanie funkcií obce pre občanov a pre udržanie spolupatričnosti i hrdosti Sklabičanov. Pritom evidujeme, že v obci sa nezvyšovali dane a poplatky skoro tri volebné obdobia...Prečo asi?! Obec a občania nepotrebovali peniaze na údržbu majetku, chod úradu, opravy, investície, na služby pre občanov, na čistotu, na zvyšovanie životnej úrovne?! Toto ako aj zdôvodňovanie toho, že nie sú peniaze, je znova iba pragmatický korytársky populizmus a falošná i farizejská spoluúčasť s „cítением a chápaním“ na strane občanov. Ale tak a tým sa obec nerozvíja...Iba zahmlieva skutočnosť.

Štát sa bude vždy chovať k občanom macošsky a s postupom doby aj mafiánsky, bude vždy viacej brať ako dávať. A ak bude dávať, tak iba rozdávať podľa prepoteného stranického trička či hĺbky strčeného jazyka do organu stvoreného na úplne iný účel..., taká je skutočnosť, taká je skúsenosť. Preto je potrebné byť samostatným a sebaostačným aspoň pre niektoré činnosti. Proste na činnosť obce pre občanov sú potrebné aj vlastné zdroje, teda dane i poplatky od občanov. Z doterajších cca 50% platiacich obyvateľov sa iba 1% „pozastavilo“ nad zvýšenými daňami a poplatkami...Ostatní neboli pasívni a ani bojzliví a sami otvorene osobne poukázali a poukazovali nato, že ak je hospodárenie efektívne a ak vidia, že sú to peniaze, ktoré sa pretavujú v ich prospech a pre obec, tak s tým súhlasia. Treba im za to poďakovať.

Otázka i pohľad do spätného zrkadla smeruje aj k tomu, prečo starosta, mnohí občania a niektorí poslanci boli a sú ochotní pomáhať pri akciách tým, že uvaria, napečú, zorganizujú, zabezpečia zo svojho, dajú svoje financie, venujú dary a obetujú čas a ostatní nie?! Čo k tomu povedia niektorí poslanci?! Aby sa stala vôľa, musí nastúpiť uvedomelá povinnosť a osobný príklad, že to s občanmi a svojou dedinou myslíme vážne.

Spätným zrkadlom pre každého starostu i poslancu sú síce jeho konkrétni voliči, ale najmä všetci obyvatelia obce.

Je načas ísť dopredu, je načas naučiť sa pozerať do spätného zrkadla..., v opačnom prípade bude obec a jej ľudia cúvať a cúvať so zvýšenou rýchlosťou a bez možnosti zastavenia. Nestačí mať však iba spätné zrkadlo, treba ho hlavne používať...zrakom, empatiou, myslením, rozumom, srdcom.

Julo ONDREJ, starosta